

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/68/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5121201541
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5121201541.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Šuleka a JUDr. Jany Vargovej, v spore žalobcu: Mesto Žilina, so sídlom Námestie obetí komunizmu 1, 011 31 Žilina, IČO: 00 321 796, zastúpeného právnu zástupkyňou JUDr. Dagmar Pikorovou, advokátkou, so sídlom Pod sadom 69, 010 04 Žilina, IČO: 40 947 050, proti žalovaným: 1/ J. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, XXX XX S. - Q., zast. splnomocneným zástupcom: I. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. č. XXX, XXX XX B., 2/ T. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. P. XXX/XX, XXX XX A. A., 3/ L. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. č. XXX, XXX XX P., 4/ I. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. č. XXX, XXX XX B., 5/ T. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXXX/XX, XXX XX S., 6/ I. T. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/XX, XXX XX S. - Q., žalovaní 5/ - 6/ právne zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. Michal Krnáč, s.r.o., so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, 010 01 Žilina, IČO: 52 791 777, 7/ T. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/X, XXX XX S., 8/ F. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. B. XXXX/X, XXX XX S., 9/ S. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. M. XXXX/X, XXX XX S., Česká republika, 10/ I. V. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX/XA, XXX XX S.-Q., 11/ T. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX/XX, XXX XX S. - Q., žalovaní 9/ - 11/ právne zastúpení: JUDr. Jana Ftorková, advokátka, so sídlom V. P. XXXX/XA, XXX XX S., 12/ dedičia po J. R., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom W. XXXX/X, XXX XX S., dedičia po 13/ F. S., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom Q. XXX/XX, XXX XX S. - Q., 14/ L. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX/X, XXX XX S. - Q., 15/ L. I. A. R., nar. XX XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, XXX XX S. - Q., 16/ I. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX/XXX, XXX XX S. - Q., 17/ L. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, XXX XX S. - Q., 18/ R. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, XXX XX S. - Q., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalovaných v rade 4/ a 7/ proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 49C/12/2021-874 zo dňa 15.11.2022, takto

rozhodol:

Odvolacie konanie o odvolaní žalovaného v rade 4/ **z a s t a v u j e .**

Žalobcovi **p r i z n á v a** vo vzťahu k žalovanému v rade 4/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Žalovaným v rade 1/ až 3/, 5/ až 18/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému v rade 4/ **n e p r i z n á v a .**

Rozsudok prvoinštančného súdu vo výrokoch V. a), b), VI. a), b), c) **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi vo vzťahu k žalovanému rade 7/ **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Žalovaným v rade 1/ až 6/, 8/ až 18/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému v rade 7/ **n e p r i z n á v a .**

V ostatnej časti **p o n e c h á v a** rozsudok prvoinštančného súdu nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti. Zároveň rozhodol o nároku na náhradu trov konania vo vzťahu medzi jednotlivými stranami. V bodoch 33. až 53. písomne vyhotoveného rozhodnutia podrobne popísal zistený skutkový stav vyplývajúci z vykonaného dokazovania a v bodoch 54. až 84. v podrobnostiach odkázal na jednotlivé ustanovenia právnych predpisov, ktoré na rozhodnutie vo veci aplikoval. V bode 85. rozhodnutia vysvetlil, na podklade akých skutkových a právnych skutočností uznal vecnú aktívnu legitimáciu žalobcu. Zároveň v bode 86. odôvodnenia rozsudku vysvetlil, na podklade akých skutočností žalobu žalobcu vo výroku XI. a XX. zamietol ako nedôvodnú.

2. V ďalšom podrobne zdôvodnil, na podklade akých skutočností žalobu žalobcu vo výrokoch XII., XIII., XIV., XV., XVI., XVII., XVIII., XXII. zamietol a vo výroku XXV. konanie zastavil. V bodoch 116. až 124. argumentačne podložil svoje rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania vo vzťahu medzi jednotlivými stranami.

3. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručili odvolanie žalovaní v rade 4/ a 7/.

4. Žalovaný v rade 4/ v odvolaní uviedol, že žalovaní sú podielovými spoluvlastníkmi žalovaných pozemkov. Spoluvlastnícke podiely nadobudli titulom dedenia po právnych predchodcoch. Žalobca sa nemohol stať vlastníkom sporných nehnuteľností na základe vyvlastňovacieho konania, ktoré prebehlo v 50-tych rokoch. Zotrval na tvrdení o tom, že vyvlastnenie pozemkov nikdy nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, nakoľko vo vyvlastňovacom konaní bolo konané s osobami bez právnej subjektivity (napr. T. F., ktorý zomrel v roku 1939). Argumentácia súdu, že vyvlastňovacie rozhodnutie bolo doručené jeho právnym nástupcom, je absolútne irelevantné, nebolo preukázané, kto sú právní nástupcovia po T. L. F. a už vôbec, že im bolo rozhodnutie o vyvlastnení doručené. Nebolo preukázané, že by správny orgán zisťoval dedičov po zomrelom T. L. F., a preto jeho rozhodnutie je postihnuté neodstrániteľnou vadou, ktorá má za následok, že nemohlo nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť. Namietal, že na doručenkách, ktoré mali preukazovať doručenie vyvlastňovacieho rozhodnutia dotknutým osobám, chýba u niektorých adresátov dátum doručenia, preto zostáva otáznе, ako mohla byť na rozhodnutí vyznačená právoplatnosť. Navyiac rozhodnutie malo byť doručené slob. L. F. F. dňa XX.X.XXXX, ktorý v čase doručovania bol 18 rokov mŕtvy. Vo vzťahu k S. F., rod. Y., nie je na doručenke predloženej žalobcom podpis príjemkyne. V ďalšom poukázal na ust. § 486 OZ s tým, že pri rozhodovaní o predloženej právnej otázke je potrebné pri posudzovaní zásady nemo plus iuris (resp. ochrany dobromyseľného nadobúdateľa) rozlišovať situácie, kedy došlo po uzatvorení kúpnej zmluvy k zrušeniu nadobúdacieho titulu predávajúceho od situácie, kedy sa predávajúci vôbec nestal vlastníkom prevádzanej nehnuteľnosti, napr. z dôvodu (absolútnej) neplatnosti zmluvy ako nadobúdacieho titulu na strane predávajúceho. Za zrejmé považoval, že vyvlastňovacie rozhodnutie Výst - 349/1955 je absolútne neplatné, pretože v konaní, ktoré mu predchádzalo, došlo k takým porušeniam zákona, že nikdy nemohlo nadobudnúť právoplatnosť. Nie je zrejmé, na základe akého titulu žalobca uvádza, že právnym predchodcom žalovaného bola vyplatená vyvlastňovacia náhrada. Rozhodnutie o náhrade zo dňa 26.9.1956 je zavádzajúce, nakoľko týmto bola určená iba výška náhrady. Spochybnil vecnú aktívnu legitimáciu žalobcu s tým, že delimitačný protokol ním predložený, nepreukazuje prechod vlastníckeho práva na žalobcu. Je v ňom rukou dopísaný údaj, že „Q., XX/XX, XX.XX.XXXX“, ktorým podľa tvrdenia žalobcu prešli sporné pozemky z Československého štátu na žalobcu, čo spochybňuje jeho aktívnu vecnú legitimáciu v spore. Ďalej poukázal, že v obdobnej veci už bolo rozhodnuté Okresným súdom Čadca v konaní sp.zn. 7C/90/2011, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6Co/27/2019, ako i Nález Ústavného súdu sp.zn. IV. ÚS 42/09 SB, s tým, že žalovaní si reštitučné nároky neuplatňovali, nakoľko nemali vedomosť o existencii vyvlastňovacieho rozhodnutia a proces vyvlastňovacieho konania nikdy nebol ukončený a vyvlastňovacie rozhodnutie realizované. V konaní nebolo preukázané, že by vyvlastňovacie rozhodnutie bolo riadne doručené všetkým dotknutým osobám, že by dotknutým osobám bola vyplatená vyvlastňovacia náhrada v zmysle zákona, že by sa štát stal držiteľom vyvlastňovaných pozemkov, nakoľko tieto naďalej užívali pôvodní podieloví spoluvlastníci a keďže vyvlastňovacie rozhodnutie nebolo zapísané v evidencii nehnuteľností, podieloví spoluvlastníci sa dôvodne domnievajú, že vlastnícke právo svedčí v ich prospech. V odvolacom návrhu žiadal rozsudok

prvoinštančného súdu zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, resp. žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného v rade 4/ uviedol, že žalovaný sa odvolal voči výrokovej časti rozsudku v bode I., II., III. a IV. Spoluvlastnícky podiel podľa listov vlastníctva k pozemkom - parcelám registra „E“ evidované na mape určeného operátu v prospech žalovaného bol do evidencie katastra nehnuteľností zapísaný na základe dedičského konania a následného uznesenia, ktoré je v katastri nehnuteľností zapísané pod Z 221/2017-Uznesenie č. 30D 551/2016 Dnot 253/2016-86/17. Právnu predchodkyňou žalovaného, ktorý je vnukom pôvodnej spoluvlastníčky je Q. F., rod. L. F., ktorej podiely na dotknutých parcelách boli právoplatnými a vykonateľnými rozhodnutiami - Výst. 349/1955-K zo dňa 21.04.1955 (uvedená pod. por.č. 3) a Výst. 1022/1957 zo dňa 06.01.1958 (uvedená pod. por.č. 30) vyvlastnené v prospech Čsl. štátu - MNV Bánová. Nehnuteľnosti nepretržite od vyvlastnenia slúžia svojmu účelu, na ktoré boli vyvlastnené. Na základe oboch právoplatných vyvlastňovacích rozhodnutí pôvodní vlastníci (pozemnoknižní resp. skutoční vlastníci) stratili vyvlastnením dotknutý majetok, a to de facto i de iure. Čsl. štát následne po tom, ako získal predmetné nehnuteľnosti na základe uvedených vyvlastňovacích rozhodnutí do svojho vlastníckeho práva, tieto zastaval (v areáli materskej škôlky postavil budovy, tento areál celý oplotením ohraničil, ako aj vybudoval verejné komunikácie), čo je nesporné aj z hľadiska dôkazných prostriedkov nachádzajúcich sa v administratívnom spise. Žalovaný preto nemohol dotknuté nehnuteľnosti dediť, keďže tieto Q. F. v čase svojej smrti už nevladla. Pokiaľ žalovaný uvádza, že mu nie je zrejmé, na základe čoho súd dospel k tvrdeniu, že S. L. F. bola právnou nástupkyňou T. L. F., tak uvedená skutočnosť je jednoznačne zrejماً z vyvlastňovacích rozhodnutí, kde sa uvádza: Výst. 349/1955-K zo dňa 21.04.1955 pod por.č. 3 v časti označenej ako pozemnoknižní vlastníci: „...T. F. a manž. S. rod. Y. L....“ Žalobca poukazuje na zápis v časti označenej ako skutoční vlastníci parcely kat. číslo 165/2 kde sú uvedení: „Vd. L. F. S. rod. Y. L. v 7/14...“ a jej deti každý v podiele 1/14 vrátane Q. F. Výst. 1022/1957 zo dňa 06.01.1958 pod por.č. 30 v časti označenej ako vlastníci: „...Vd. L. F. S. rod. Y. L. v 7/14....“ V rokoch 1955 a 1957 platil zákon č. 141/1950 Zb. „Stredný občiansky zákonník“, ktorým bol opustený tzv. intabulačný princíp zápisov vlastníckych práv. Ku dňu smrti poručiteľa vlastnícke práva nadobudol jeho právny nástupca. Vo vzťahu k dokazovaniu, či správny orgán zisťoval dedičov podľa § 16 ods. 2 zákona 71/1967 Zb. ako uvádza žalovaný, je irelevantné, keďže k vyvlastneniu pozemkov došlo v roku 1955 a 1957. Tvrdenie žalovaného, že nepreukázal aktívnu vecnú legitímáciu, nakoľko delimitačný protokol predložený žalobcom nepreukazuje prechod vlastníckeho práva na žalobcu je irelevantné vo vzťahu k ustanoveniam § 2 ods. 4 a § 14b ods. 3 zákona č. 138/1990 Zb., kedy k prechodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na obec dochádza priamo zo zákona - ex lege, t.j. dňom účinnosti zákona. Tvrdenie žalovaného, ktorým spochybňuje držbu dotknutých pozemkov žalobcom a jeho právnych predchodcov počnúc rokom 1955 a naopak tvrdením žalovaného, že „... tieto naďalej užívali pôvodní spoluvlastníci...“ je absolútne v rozpore s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, ako aj s jeho skutočnou a preukázateľnou držbou dotknutých pozemkov a účelom ich využitia. Na podklade toho žalobca navrhoval odvolaním napadnutý rozsudok vo výrokoch I., II., III. a IV. ako vecne správny potvrdiť. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

6. Písomným podaním doručeným súdu 17.2.2023 žalovaný v rade 4/ vzal odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 49C/12/2021-874 v plnom rozsahu späť.

7. Žalovaný v rade 7/ v odvolaní proti rozsudku uviedol, že spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnostiach nadobudol v roku 2011 od p. S.. Poukázal na ust. § 134 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení, s tým, že spoluvlastnícke podiely zdedil p. S. po sestre W. S. už v roku 2006. Darovacia zmluva v roku 2011 bola riadne zaregistrovaná na katastrálnom úrade v Žiline, doteraz nebola spochybnená. Nepretržite sa o p. S. staral po dobu viac ako 10 rokov, zo svojich finančných prostriedkov mu zabezpečoval stravovanie a ubytovanie až do jeho smrti. Poukázal na princíp dobrej viery, chrániaci účastníka súkromnoprávneho vzťahu, ako jedného z kľúčových princípov právnej istoty, odvíjajúceho sa od princípu právneho štátu. Neuplatňoval si reštitučný nárok, nakoľko nemal vedomosť o existencii vyvlastňovacieho rozhodnutia. Pán S. nadobudol nehnuteľnosti v reálnom dedičskom konaní, uhradil stanovený súdny poplatok z prijatého dedičstva, riadne platil ročne daň z nehnuteľností, ktoré vlastnil. Žalobca v roku 2016 odpredal školskú jedáleň a školskú družinu s pozemkom, tieto zbúral developér a postavil tam bytovky. Dňa 12.2.2015 žalovaný v rade 7/ vyzval žalobcu doporučeným listom o náhradný pozemok alebo úhradu nájomného za pozemky v areáli materskej škôlky. Žalovaný - primátor I.. K. mu oznámil, že mesto náhradné pozemky nemá, čím nespochybnil vlastníctvo žalovaného k sporným pozemkom. Pokiaľ sa týka vyvlastnenia pozemkov, dotknutí občania súhlasili len za výmenu za stavebné

pozemky v k.ú. Q. (viď zápisnica zo dňa 13. apríla 1955). Zmeny vlastníctva v dôsledku vyvlastnenia nikdy neboli zapracované zhotoviteľom ROEP v k.ú. Q.. Žalobca uvádza, že vznikla „nezapísaná duplicita“, čo je však pojmovo vylúčené, nakoľko duplicita sa viaže k zápisom v registri. V ďalšom poukázal na ust. § 486 OZ a žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zmenil tak, že žalobu žalobcu vo výrokoch V. a VI. odvolaním napadnutého rozhodnutia zamietne.

8. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného v rade 7/ uviedol, že žalobcovi a ani jeho právnym predchodcom po roku 1955 nesvedčí dobromyseľnosť ďalšej držby vlastníctva podielov, ako aj ich oprávnenosť vo vzťahu k držbe pozemkov nachádzajúcich sa v k.ú. Q. v areáli materskej škôlky, miestnych verejných komunikácií, ktoré boli stotožnené a zidentifikované geometrickými plánmi G1 484/2019 a G1 898/2018: časti V. rozsudku (v podiele 1/2 k celku): a) areál materskej škôlky: CKN parc.č. 338/11 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 927 m², b) verejné komunikácie: CKN parc.č. 1352/67 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 108 m², CKN parc.č. 1361/21 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 35 m², CKN parc.č. 1394/13 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 88 m², časti VI. rozsudku (v podiele 1/6 k celku): a) areál materskej škôlky: CKN parc.č. 338/10 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 150 m², b) verejné komunikácie: CKN parc.č. 1361/20 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 8 m², CKN parc.č. 1352/66 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 17 m², CKN parc.č. 1394/12 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 27 m², nakoľko tieto im boli právoplatne vyvlastnené (Výst. 349/1955-K zo dňa 21.04.1955 a Výst. 1022/1957 zo dňa 06.01.1958) v prospech Čsl. štátu - MNV Bánová a slúžia nepretržite svojmu účelu, na ktorý boli vyvlastnené. Žalovaný nadobudol vlastnícke podiely na pozemkoch zastretým právnym úkonom - (darovacia zmluva). Vo svojich písomných stanoviskách uvádzal (vyjadrenie a prílohy zo dňa 16.09.2021 č.l. 315 spisu), že darom kompenzoval ním poskytnuté finančné pôžičky v prospech darcu (F. S.). Teraz tvrdí vo svojom odvolaní, že ho dochoval a zároveň uvádza, že to môže preukázať svedkami na svoju obranu, avšak žiadnych svedkov v odvolaní neuvádza. Z uvedeného je evidentné, že si vo svojich vyjadreniach protirečí. Nie je pravdou tvrdenie žalovaného, že ho Okresný súd Žilina v priebehu súdneho konania ani raz neprizval k podaniu vysvetlenia, ani ako výpoveď svedka. Opak tejto skutočnosti dokazuje jeho neprítomnosť na pojednávaniach konaných 15.03.2022, 03.05.2022, 30.09.2022, 15.11.2022. Zo spisu vyplýva a je preukázané, že doručenie predvolania na pojednávania žalovaný mal vždy vykázané, čoho dokladom sú list. č. 450, 522, 725, 773 spisu. Žalovaný je od podania žaloby vedený ako žalovaný v rade 7/. K žalobe sa vyjadril vo vyjadrení a duplike. To, že sa osobne nezúčastnil na pojednávaniach, bolo jeho právo. Žalobca navrhoval rozsudok prvoinštančného súdu vo výrokoch V. a VI. ako vecne správne potvrdiť. Zároveň si uplatnil vo vzťahu k žalovanému v rade 7/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

9. Žalovaný v rade 7/ v replike uviedol, že nebolo preukázané, že predošli majitelia prezvali za pozemky finančné prostriedky. ROEP potvrdil, že pozemky neboli nikdy prevedené na žalobcu. Označil svedkov, ktorí môžu dosvedčiť jeho tvrdenia o tom, že F. S. dochoval.

10. Žalobca v duplike na č.l. 1001 uviedol, že žalovaný v rade 7/ vo svojom vyjadrení neuviedol žiadnu skutočnosť, ktorá by z hľadiska hmotno-právneho ako i procesného spochybnila rozsudok Okresného súdu Žilina sp.zn. 49C/12/2021 zo dňa 15.11.2022, na podklade čoho žiadal odvolaním napadnuté výroky rozsudku prvoinštančného súdu ako správne potvrdiť.

11. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) súc viazaný rozsahom a dôvodmi žalovaným v rade 7/ podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu, v odvolaní napadnutých výrokoch V. a VI. potvrdil. Odvolacie konanie o odvolaní žalovaného v rade 4/ zastavil (§ 369 ods. 1, 3 CSP). V odvolaní nenapadnutých výrokoch ponechal rozsudok nedotknutý.

12. Podľa § 369 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) dokiaľ v odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

13. Podľa § 369 ods. 3 CSP, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

14. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručili odvolanie žalovaní v rade 4/ a 7/. Žalovaný v rade 4/ písomným podaním doručeným súdu 17.2.2023 vzal odvolanie proti rozsudku prvoinštančného súdu v plnom rozsahu späť.

15. S prihladením na dispozitívny úkon žalovaného v rade 4/ ako i vyššie citované zákonné ustanovenia odvolací súd odvolacie konanie o odvolaní žalovaného v rade 4/ zastavil.

16. Po preskúmaní veci na podklade odvolania zo strany žalovaného v rade 7/ odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné, pomerne rozsiahle dokazovanie, podrobne zistil skutkový stav veci a tento správne právne posúdil. Svoje rozhodnutie dostatočne vyčerpávajúco a výstižne v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodnil.

17. K námietkam uplatňovaným žalovaným v rade 7/ v priebehu celého konania, prvostupňový súd v bodoch 110. až 113. podrobne zdôvodnil, na podklade akých skutočností ho nepovažoval, ani žalovaných 1/-6/, 8/-18/ za vlastníkov, resp. spoluvlastníkov tých spoluvlastníckych podielov, k nehnuteľnostiam, v ktorých žalobe žalobcu vyhovel, a to či už na podklade nimi tvrdeného vydržania, resp. nimi tvrdených nadobúdacích titulov. S argumentáciou prvoinštančného súdu sa v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd plne stotožnil a nepovažoval za potrebné opätovne prepisovať odôvodnenie prvoinštančného súdu do vlastného rozhodnutia. Prvoinštančný súd totiž v podrobnostiach odkázal na jednotlivé dôkazy, z ktorých pri rozhodnutí vychádzal na právnu úpravu, ktorú na vec aplikoval a skutkové zistenia, ako i právne posúdenie veci vyčerpávajúco premietol do jednotlivých bodov písomne vyhotoveného rozhodnutia.

18. Napokon ani v podanom odvolaní žalovaný v rade 7/ neuviedol také skutočnosti, s ktorými by sa prvoinštančný súd vo svojom rozhodnutí nevysporiadal. V priebehu celého sporu namietal, že podiely na sporných nehnuteľnostiach nadobudol titulom darovacej zmluvy uzatvorenej s p. S., ktorý spoluvlastnícke podiely zdedil po sestre W. S. už v roku 2006. V konaní nebolo preukázané, že by právna predchodkyňa p. S. ako darcu, bola v čase smrti vlastníčkou prevádzaných podielov na nehnuteľnostiach.

19. Zaradenie určitej veci do aktív dedičstva nie je nezvratným dôkazom vlastníctva toho, kto vec nadobudol na základe dohody dedičov, prípadne na podklade iného spôsobu vyporiadania dedičstva súdom. Rozhodnutie o vyporiadaní dedičstva súdom rieši vzťahy iba medzi účastníkmi konania o dedičstve, nie osoby, ktorá nebola účastníkom konania (rozsudok NS ČR zo dňa 31.1.1990, sp.zn. 3Cz 5/90, R 14/1992).

20. V tejto súvislosti prvoinštančný súd správne v bode 113. str. 69 poukázal i na rozhodnutie (uznesenie) Veľkého senátu NS SR zo dňa 27. apríla 2021 sp.zn. IV. Obdo 2/2020.

21. Odvolací súd sa tiež stotožňuje i s argumentáciou prvoinštančného súdu v bode 113. str. 69, vo vzťahu k poukazu žalovaného v rade 7/ na ust. § 486 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ďalej žalovaný v rade 7/ poukazyval na to, že vlastníctvo k spoluvlastníckemu podielu na nehnuteľnostiach, tvoriacich predmet sporu, nadobudol vydržaním, taktiež je potrebné sa stotožniť s odôvodnením rozhodnutia prvoinštančným súdom na str. 68 v bode 110., kde poukázal na skutočnosť, že pozemky sa nachádzali v areáli škôlky, boli oplotené a teda nebolo možné ani hovoriť o držbe pozemkov zo strany žalovaných. Pozemky od času ich vyvlastnenia už neboli v držbe ani právnych predchodcov žalovaných, ale v držbe štátu, následne na základe zákona č. 138/1991 Z.z. v držbe žalobcu.

22. Vo väzbe na uvedené, odvolací súd stotožniac sa s odôvodnením rozhodnutia zo strany prvoinštančného súdu, jeho rozhodnutie vo výrokoch V., VI. ako správne potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP). Odvolacie konanie o odvolaní žalovaného v rade 4/ zastavil. V ostatnej časti, ktorá odvolaním strán sporu napadnutá nebola, ponechal rozsudok prvoinštančného súdu nedotknutý.

23. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, na podklade čoho odvolací súd mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému v rade 7/ v plnom rozsahu. Pokiaľ sa týkalo rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania vo vzťahu medzi žalovaným v rade 4/ a žalobcom, odvolací súd dospel k záveru, že zastavenie odvolacieho konania zaviniel žalovaný v rade 4/, na poklade čoho postupom podľa § 256 CSP priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi. Žalovaným v rade 1/ - 3/, 5/ až 18/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému v rade 4/ nepriznal, žalovaným v rade 1/ až 6/, 8/ až 18/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému v rade 7/ nepriznal.

24. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)